

14/6/1973

ΜΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ «ΓΙΑΤΡΟ»

Έλλης Παιονίδου

Τό σπίτι της οδοῦ Θεσπρωτέως γεμάτο ἀτμόσφαιρα πνευματική. Ἡ "Ἑλλη Ἀλεξίου, ἀδελφή τῆς Γαλάτειας Καζαντζάκη μᾶς ὀδήγησε στό σαλόνι τό γεμάτο πίνακες, ἀναμνήσεις...

Ὁ γιατρός θαρβεῖ σέ λίγο. Εἶναι καλλίτερα τώρα..

Ἡ ζέστη (τέτοιο καιρό περίπου, πέρσι) ἀποπνικτική στήν Ἀθήνα, ἀλλά μέσα στό σπίτι, τὰ μικρὰ μπαλκονάκι φέρνει

λεβέντες! Κι' ὁ Μακάριος, τί ὠραία μορφή, τί δύναμη!

Κρεμόμαστε ἀπό τὰ χεῖλη του. "Ὅ,τι λέει εἶναι σοφία, εἶναι γεύση, περνᾷ μέσα ἀπό τό ἀλάνθαστο κόσκινο τῆς ὀξείας κριτικῆς ἀνάλυσης, αὐτῆς πού κατεῦθνε τή δημιουργία του τόσα χρόνια...

— Μιλᾶτε λίγο πῶς δυνατά, μᾶς λέει μέ τάκτ ἡ "Ἑλλη Ἀλεξίου. Ὁ γιατρός δέν ἀκούει καλά.

Δέν ἀκούει καλά, κι' ὅμως ὅλα θέλει νά τ' ἀκούσει, ὅλα νά τὰ μάθει. Ἡ Κύπρος εἶναι γι' αὐτόν ἡ ὄραση, εἶναι ἡ ἐλπίδα.

— Προσέχετε, παιδιά μου. Δέστε πῶς κατάντησε ὁ δικός μας ὁ τόπος. Δέστε πῶς κατάντησε ἡ Ἑλλάδα μας! Νά μὴ μπορεῖς νά μιλήσεις, νά μὴ μπορεῖς νά σκεφτεῖς... Ἐγὼ δέν θά ζήσω νά δῶ τήν ἀλλαγῆ, δέν θά προλάβω...

Ἡ πίκρα πνίγει τὰ τελευταῖα του λόγια, σκύβει κουρασμένα τό κεφάλι.

— Μά, τί λέτε, γιατρέ...

— Κακά τὰ ψέματα. Τό μυαλό δέν κουράστηκε ἀκόμη. Ὅμως οἱ αἰσθήσεις ἡ πνοή, ἡ ὄραση, δέν μ' ἀκολουθᾶνε πιά.. Νά ἡ ὄραση, αὐτό μού λείπει. Νά μὴν μπορῶ νά διαβάσω...

Βγάζει ἕνα μεγάλο φακό, καί προσπαθεῖ νά διαβάσει μιά κριτική γιά τό τελευταῖο βιβλίο τοῦ Ρίτσου.

— Τόσο πλούσια ἡ συγκομιδῆ φέτος, κι' ἐγὼ νά μὴ μπορῶ νά διαβάσω!

Κι' ἀρχίζει νά μᾶς ρωτᾷ, διαβάσατε ἐκεῖνο, διαβάσατε τό ἄλλο, γιά ὅλα εἶναι κατατοπισμένος, κι' ἐμᾶς μᾶς πιάνει ντροπή...

— Διαβάσατε μου κάτι... παρακαλῶ. Μᾶς δίνει τό τεῦχος τῆς «Νέας Ἐποχῆς», πού τοῦ τό εἶχαμε πάει μόλις. Διαβάζου με, τεντώνει τ' αὐτί του

— Καλό περιοδικό, σοβαρό. Συνεχίστε το μέ κάθε θυσία. Ἡ πνευματική τροφή εἶναι ἡ πιό σωστή ἀντίσταση...

Στόν τοῖχο, πάνω, ἕνα πορτραῖτο τοῦ Ἀυγέρη τόν καιρό τῆς νιότης. Δίπλα καί πιό πέρα ἡ Γαλάτεια, ἡ ἀγαπημένη σύντροφος του γιά τόσα χρόνια. Σ' ἕνα ταμπλώ ἐπιστολές σταλμένες κατά καιρούς ἀπό φίλους συγγραφεῖς, ποιητές, ζωγράφους,, στήν "Ἑλλη, στή Γαλάτεια, στόν γιατρό Ἐπιστολές τοῦ Καζαντζάκη, τοῦ Βάρναλη, τοῦ Σικελιανοῦ...

— Ὁ γιατρός θά σᾶς δώσει ἀνέκδοτα ποιήματα του γιά τή Νέα Ἐποχή...

Ὁ γιατρός γράφει ποίηση, ποίηση ρωμαλέα, ποίηση πού μπορεῖ νά ἐμπνεύσει τοὺς νέους, νά τοὺς κατεῦθνε

"Ἐχω κι' ἐγὼ κι' ἕνα θεατρικό στό τυπογραφεῖο, θγαίνει τώρα.

Στά ἐνενηντα του χρόνια, ὁ γιατρός Ἀυγέρης, ὁ κριτικός Ἀυγέρης, ἐπιστρέφει στήν ποίηση γιά νά ἐκφράσει τή θαθεῖα ἀγανάκτηση του τή θαθεῖα πίκρα του...

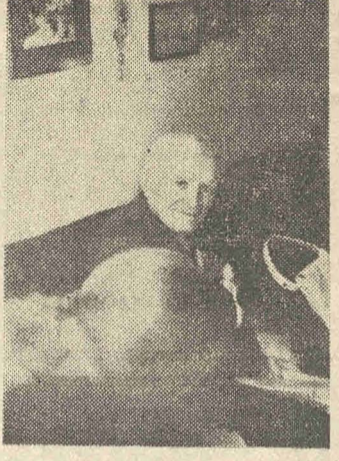
«Σ' αὐτό τόν τόπο πού ἡ φωνή πνίγεται μέσα στό λαρύγγι τῆ λέξη θέλω ζητᾶω τή λέξη σάλπιγγα, πού ρίχνει τὰ τεῖχη τῆς Ἱερικῶς καί ξυπνάει τοὺς κεκοιμημένους».

Βγαίνουμε ἀπό τό σπίτι τῆς οδοῦ Θεσπρωτέως μέ τὰ χειρόγραφα στό χέρι, τή συγκίνηση στήν καρδιά. Ὁ Ἀυγέρης ἔχει θυπιστεῖ στή μελέτη, μέ τόν φακό του. Ἡ "Ἑλλη Ἀλεξίου μᾶς κατευθώνει. Ξαφνικά ἀπό μέσα ἀκούγεται ἡ φωνή του.

— Νά πάτε στό καλό! Καί πέστε στόν Μακάριο νά κρατᾷ..

Μέσα μας στριφογύριζε προχθές, σάν τό καρφί πού βιδώνει τή μέρα τῆς κηδείας του, ἀπό τήν ἄλλη μεριά τῆς θάλασσας, ἡ κραυγή του:

«Ἐγὼ δέν θά ζήσω γιά νά δῶ τήν ἀλλαγῆ...»

Μιά πρόσφατη φωτογραφία τοῦ Ἀυγέρη, στέ σπίτι του...

κάποια δροσιά. Ὁ γιατρός, ὁ Μᾶρκος Ἀυγέρης, μπῆκε σέ λίγο. Κάτασπρο τό κεφάλι, μαρτυρᾷ τὰ ἐνενηντα του χρόνια. Ἡ σκέψη ὅμως, σπινθηροβόλα σάν παιδιοῦ Συγκινεῖται:

— Τί νέα ἀπό τήν Κύπρο μας; Κρατᾶτε ἐσεῖς καλά, εἶστε

ΥΣΑ ΔΙΑΛΕΞΗ Ε ΣΤΗ ΓΕΝΟΥΑ

λικές ἐπιδράσεις
η λογοτεχνία»

νάρο ἴσαμε τόν Σεφέρη καί τόν Ρίτσου, μέ τόν Ἰταλικό καί τόν Γαλλικό πολιτισμό.

Ὁ κ. Μιλλιέξ ἔκαμε ἀναφορά καί στήν Κύπρο, συγκεκριμένα στόν Λεόντιο Μαχαιρά καί στά ἐπιρροασία ἀπό τόν Πετράρχη καί τόσο πρωτότυπα μεσαιωνικά ἑρωτικά ποιήματα

Ἡ ἐνδιαφέρουσα αὐτή διόλεξη ἀποτελοῦσε τήν τρίτη δημόσια ἐκδήλωση πού ὁ κ. Μιλλιέξ ἀφιέρωσε στή διάσκεψη τοῦ τελευταίου τριμήνου, στή νεοελληνική γλώσσα καί λογοτεχνία.

Τή διάλεξη, πού εἶχε τεθεῖ καί τω ἀπό τήν αἰγίδα τοῦ γυναικείου συλλόγου τῆς Γένουας «Λύκειο», παρακολούθησε πυκνὸ ἀκροατήριο ἀποτελούμενο κυρίως ἀπό πνευματικούς ἀνθρώπους καί φοιτητές.

ρόζα
ΚΟΥ